

Multikulturalizmus prospieva len jedinému etniku

<http://protiprudu.info/multi-prospieva.html>

„Štátny systém, existujúci v našej krajine (t.j. ZSSR v roku 1973), je strašný nie preto, že je nedemokratický, totalitný, založený na fyzickom obmedzovaní; človek nemôže žiť v takých podmienkach bez toho, aby to uškodilo jeho duchovnej esencii. Náš súčasný politický systém je unikátny v dejinách preto, lebo okrem fyzických a ekonomických obmedzovaní od nás vyžaduje, aby sme mu dali aj svoje duše; aby sme sa nepretržite a aktívne účastnili na tej všeobecnej, vedomej `lži`. Tí, čo chcú zostať ľudskými bytosťami, sa nemôžu poddať takejto hnilobe duše, takémuto duchovnému otroctvu. Keď cisár po tom, čo si už vzal svoje, žiada ešte nástočivejšie, aby sme mu dali aj to, čo patrí Bohu - to je obeť, akú by sme nikdy nemali urobiť.“

Alexander Solženicyn, 1973

Kalifornský profesor Kevin MacDonald v rozhovore pre *Occidental Observer* (link v pôvodnom článku) hovorí, že **Židia zohrávajú hlavnú rolu v presadzovaní multikulturalizmu v Európe** a spomína, že Barbara Lerner Spectre, ktorá stojí na čele vládou financovanej židovskej študijnej skupiny vo Švédsku, nedávno vyhlásila čosi veľmi pozoruhodné. Pozoruhodné preto, že **ona nepripisuje protizidovské postoje iracionálnym predsudkom, ani moslimom, nenávidiacim Izrael, ale hovorí, že príčinou je „vedúca rola“, ktorú Židia zohrávajú v hnutí za multikulturalizmus.**

„Nazdávam sa, že oživenie antisemitizmu sa dostavilo preto, lebo Európa sa zatiaľ nenaučila byť multikulturálnou. A myslím, že my sa ocitneme vo víre tej premeny, ktorá sa musí udiať. Európa nebude pozostávať z monolitických spoločností, akými kedysi, v poslednom storočí, boli. A Židia budú v centre toho. To je veľká premena, ktorou Európa musí prejsť. Európa nastupuje do multikulturálneho režimu a za to budú odsudzovať Židov, keďže v tom zohrávame hlavnú rolu. Ale bez tej vedúcej roly a bez tej premeny, Európa neprežije.“

Prof. dr. Kevin MacDonald hovorí, že jej komentár je príkladom starovekého židovského seba-konceptu o „svetle národov“: Židia chcú zachrániť Európu tým, že ju povedú k multikulturalizmu.

Človek sa čuduje, prečo si pani Lerner Spectre myslí, že Európa nemôže prežiť, keď sa bude skladať z monokultúrnych spoločností. Izrael a mnohé iné spoločnosti fungujú celkom dobre s jednou dominantnou kultúrou a jedným druhom obyvateľstva a multikulturálne spoločnosti sú naopak veľmi nákladné a nevykazujú žiadne viditeľné pozitíva. Ale **lepšou otázkou samozrejme je, ako môže Európa prežiť multikulturalizmus.** Je jasné (ponímané teoreticky, aj prakticky), že v tom prípade absolútne nemá šancu.“ **Multikulturalizmus je výhodný len pre jedinú svetovú etniku: židovskú. Pre všetky ostatné - a pre každú homogénnu spoločnosť značí jedine rozvrat, zánik a smrť.**

Zo spoločnosti rozvrátenej neprirodzeným multikulturalizmom, nemôže vzniknúť nič pozitívne. Taká spoločnosť môže ako-tak dočasne fungovať len ako tvrdý totalitný režim, ktorý bude mať zákonito za následok milióny životov tých najušľachtilejších ľudí. Ako píše anglický profesor Frank Ellis: „Ani jedna zo spoločností nevykazuje spontánny sklon smerom k tomu, aby bola multikulturálna a multirasová. Úspešné a pretrvávajúce spoločnosti vykazujú veľkú mieru homogénnosti. Tí, čo podporujú multikulturalizmus, toto buď nevedia alebo - čo je pravdepodobnejšie - si uvedomujú, že ak majú premeniť západné spoločnosti na striktné regulované, rasovo-feministické byrokracie, najprv ich musia podkopať. Táto premena je taká radikálna a revolučná ako nastolenie komunizmu s Sovietskom zväzom.“

Tak, ako vtedy museli všetky aspekty života podrobiť politickej kontrole, aby komisári mohli ľuďom vnútiť svoju víziu spoločnosti, aj multikulturalisti sa nadejajú, že budú kontrolovať a dominovať všetkým stránkam nášho života. Na rozdiel od tvrdej tyranie sovietskych, ich tyrania je mäkšia, jemnejšia, ale títo dúfajú, že nás zviažu dohromady tak mocne ako väzňov v gulagu. **Súčasná `politická správnosť` (sovietska `politická správnosť` v 20-tych rokoch), to je priamy potomok komunistického teroru a vymývania mozgov.**

Na rozdiel od vnucovania očividne cudzorodého komunizmu, multikulturalizmus je mimoriadne zákerný preto, lebo si podrobuje morálnu a intelektuálnu infraštruktúru Západu, proti čomu je veľmi ťažké bojovať.

Politická správnosť bola (v Sovietskom zväze) predĺženým ramenom politickej kontroly nad vzdelávaním, psychiatriou, etikou a správaním. Bol to podstatný komponent úsilia zabezpečiť, aby všetky aspekty života zodpovedali ideologickej ortodoxii - čo je typická črta všetkých totalít. V post-stalinskom období politická správnosť dokonca značila, že v odpore videli mentálnu chorobu, ktorú bolo možné liečiť jedine uväznením.

Ako povedal „veľký vodca“ Mao Ce-tung, `ak človek nemá správnu politickú orientáciu, to je akoby nemal dušu. Maova Malá červená knižka je plná napomenutí držať sa správnej cesty komunistického myslenia a ku koncu 60-tych rokov bola už maoistická politická správnosť veľmi dobre establišovaná na amerických univerzitách. A konečné štádium vývoja, ktorého sme svedkami dnes, to je výsledok vzájomného oplodňovania všetkých `izmov` (anti-rasizmus, feminizmus, štrukturalizmus a post-modernizmus), ktoré dnes dominujú univerzitným učebným osnovám. Výsledkom toho je nová a virulentná forma totalitarizmu, ktorej paralely ku komunistickej ére sú očividné. Súčasný dogmy viedli k neohybným požiadavkám na jazyk, myslenie a správanie a s tými, čo porušujú jej pravidlá, sa zaobchádza, akoby boli mentálne nevyrovnaní - presne ako so sovietskymi disidentmi.

Totalita predstavovala oveľa viac, ako len štátny teror, cenzúru a koncentračné tábory; to bolo štádium mysle, kde zničili už samotnú ideu súkromného názoru alebo hľadiska. Totalitný propagandista núti ľudí veriť,

že otroctvo je sloboda, nečistota odmena, nevedomosť poznanie a že neohybne spútaná spoločnosť je tou najotvorenejšou spoločnosťou na svete. Akonáhle donútia dostatok ľudí takto zmýšľať, funkčne ide o totalitu, i keď nejaký diktátor osobne nekontroluje všetky veci. Pád Ruska do zla a šialenstva, to je mocné varovanie, čo sa môže stať, keď krajina vyhlási vojnu minulosti v nádeji, že vybuduje raj na zemi.

Multikulturálna spoločnosť zákonite vedie ku konfliktu, nie k súladu.

Práve preto sme svedkami rozrastania sa byrokracie, ktorej úlohou je riešiť nedorozumenia medzi rasami a rôznymi kultúrami. Tie nedorozumenia však nikdy nemožno vyriešiť natrvalo, a to preto, lebo byrokrati popierajú základnú príčinu: rasu. Preto sa toľko hovorí o `multikultúrnom` a nie `multirasovom` aspekte. Dostavuje sa stále viac legislatívy, aby hostiteľskú spoločnosť donútili zmieriť sa s čoraz väčšími ústupkami voči menšinám. Ale to má za následok ešte viac požiadaviek a povzbudzuje to k vojne bez výstrelov voči bielym, ich civilizácii a dokonca aj voči samotnej idey Západu.

Multikulturalizmus má rovnakú ambíciu ako sovietsky komunizmus. Je absolutistický v úsilí o presadenie rôznych agiend a pritom vo svojich útokoch na nepriateľov relativizuje všetky ostatné perspektívy. Multikulturalizmus je ideológiou, ktorá by mala skoncovať so všetkými ideológiami a tieto totalitné ašpirácie nás môžu viesť k dvom záverom:

1. multikulturalizmus musí všade eliminovať akúkoľvek opozíciu; nikde sa nesmie uchovať bezpečný prístav pre kontra-revolucionárov;
2. akonáhle sa ustanoví, multikulturálny raj sa musí ubrániť za každú cenu; všeobecne prijímanú vieru treba udržiavať pomocou všetkých zdrojov štátu.

Taká spoločnosť môže viesť len k totalite. Možno nebude mať koncentračné tábory, ale centrá na pre-vzdelanie a na špeciálny výcvik pre tie úbohé stvorenia, ktoré budú stále zastávať názor `bieleho hegemóna`. To bude mäkkšia verzia sovietskeho režimu, kde však mysle budú rovnako patriť štátu. Oslobodia nás od jarma myslenia, preto nebudeme môcť upadnúť do kacírstva politickej nesprávnosti. Ak sa na multikulturalizmus dívame ako na ďalšiu manifestáciu totality 20. storočia, môžeme sa utešovať faktom, že Sovietsky zväz sa eventuálne zrútil? Je multikulturalizmus len fázou, periodickou krízou, ktorou Západ prechádza alebo reprezentuje čosi fundamentálne a možno nezvratné?

Zatiaľ som načrtnol, že keď chceme porozumieť kontextu politickej správnosti a multikulturalizmu, treba sa obrátiť na Sovietsky zväz a jeho katastrofálny utopistický experiment. Ale PC/multikulturálna mentalita je oveľa staršia. Edmund Burke v knihe `Zamyslenie sa nad revolúciou vo Francúzsku` ponúka portrét francúzskych radikálov, ktorý platí aj po dvesto rokoch, odkedy ho napísal: `Nemajú žiadny rešpekt pre múdrosť iných, ale to si kompenzujú vlastnou absolútnou sebaistotou. Pre nich je dostatočným motívom zničiť starú schému vecí len preto, lebo je stará. Pokiaľ ide o novú, nemajú obavy o osud narýchlo postavenej budovy, pretože pretrvanie nie je dôležité pre tých, čo si nevážia nič z toho, čo sa urobilo pred nimi a ktorí všetky svoje nádeje vkladajú do objavovania.`

Samozrejme, multikulturalizmus nie je riešením rasového alebo kultúrneho konfliktu. Naopak. Multikulturalizmus je cesta k veľmi zvláštnemu druhu pekla, ktoré sme už videli v temnom 20. storočí - pekla, ktoré si sám pre seba a pre druhých buduje človek po tom, čo sa vzdal zdravého rozumu a revoltuje proti božiemu poriadku.

výber krátených ukážok z článkov: mi-ev
prof. dr. Frank Ellis: „Multiculturalism and Marxism“

<http://reversespins.com/pcmarx.html>

Prof. dr. Kevin MacDonald, Current Events: „Jews play a `leading role` in promoting multiculturalism in Europe“

<http://theoccidentalobserver.net/tooblog/?p=3372>

Vid' aj: Solzhenitsyn: „Chapter 16 „During the Civil War“

<http://theinfunderground.com/forum/viewtopic.php?f=21&p=48675>